

Publicerad 2008-06-15 19:54 av isidore

På marmorklipporna

Jag säger äsch igen och lever såhär.

Dagen bryter eld genom purpurfärgade

Kokonger, i en liten lund

Sitter du med din persika och din kniv;

Mitt argusöga, det är du, min atrocitet

Den breder ut sig som mastodontiska Irlandsgröna rymder

Du bjuder in mig för att bjuda ut mig, du hör

Och vet att jag gråter.

Jag har ett och annat att säga djävulen innan jag flyttar in i pisstunnan som jag kommer att trivas i, flera koppar kaffe, flera självbilder. Alltid det egna huvudet, varje cyanidkrystande, varje jävla helvete eller jag säger äsch igen och lever såhär:

Små spindlar bryter vattnets yta.

Jag drar fötterna som sjunkande skepp genom ytan.

Skimrande huggormar omkring mig.

Jag kan Klappa dem på huvudet.

Och de kan spinna som katter.

Och de kan rulla runt i den gassande solen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren isidore med Poeter.se id #20612 innehar upphovsrätten